Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część VII.

Wydana i rozesłana dnia 15. Marca 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. März 1852.

Jahrgang 1852.

27.

Ministeryjalne oświadczenie Ministerstwa spraw zewnętrznych z dnia 4. Stycznia 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część X., nr. 37, wydana dnia 7. Lutego 1852),

zamienione za równobrzmiące oświadczenie ministeryjalne król. rządu bawarskiego ddto. Monachijum z dnia 17. Stycznia 1852 r., mocą którego zniesiony zostaje między obudwoma rządami zwrot kosztów za rekwizycyje, które jedno państwo wydaje do drugiego w sprawach sądowo-cywilnych, tudzież w śledztwach karnych, lub policyjnych, względem stron ubogich.

Ponieważ rządy ces. król. austryjacki i król bawarski przekonały się o niedogodności, połączonej z obustronnem zwracaniem łożonych wydatków lub innych kosztów, wynikających przy rekwizycyjach czynionych od urzędów jednego państwa do urzędów drugiego, tak w cywilnych sprawach stron ubogich, jakoteż we wszystkich sprawach śledczych; przeto postanowiły znieść zwrot tychże kosztów.

Tym końcem uchwaliły postanowienia następujące:

1.

We wszystkich sprawach cywilnych, a w szczególności także w sprawach opiekuńczych i pertraktacyjnych, w których czynione bywają rekwizycyje ze strony władzy sądowej lub opiekuńczej austryjackiej do takiejże władzy bawarskiej, lub odwrotnie, należy nie tylko wydatki gotowe, lecz także wszelkie szportle i należytości obliczyć według przepisów obowiązujących w sądzie zarekwirowanym, ściągnąć je od strony do opłacenia ich obowiązanej, jeżeli takowa posiada do zapłacenia ich dostateczny majątek, i odesłać franko do władzy zarekwirowanej.

2.

Jeżeli zaś strona dotycząca nie posiada majątku dostatecznego, wówczas władze jednego państwa, winny załatwiać rekwizycyje drugiego bez żadnej opłaty szportlów i należytości; odpadają przeto należytości za prace władzy rekwirowanej, a zatem wszelkie wynagrodzenie, czyli taksa za przesłuchanie świadków, za odbywanie terminów, za wydawanie lub ekspedycyje rozporządzeń, tudzież należytości insynuacyjne, i tak zwane pieczęciowe.

Rekwizycyje tego rodzaju i załatwienia tychże, należy na adresie naznaczyć jako sprawę ubogich i przesłać je bez policzenia portoryjum przez zakłady pocztowe obustronne. Wydatki gotowe, których uniknąć nie można przy zała-

27.

Ministerial-Erklärung des Ministeriums des Aeußeren vom 4. Jänner 1852,

(Im Reichs-Gesetzblatte, X. Stück, Nr. 37, ausgegeben am 7. Februar 1852),

welche gegen eine gleichlautende Ministerial-Erklärung der königlich-baierischen Regierung ddto. München den 17. Jänner 1852 ausgewechselt wurde, und womit zwischen beiden Regierungen die gegenseitige Aufhebung des Rückersatzes der Kosten für Requisizionen festgesetzt wird, welche ein Staat an den anderen in zivilgerichtlichen Angelegenheiten in Beziehung auf unvermögliche Parteien, sowie bei strafrechtlichen oder polizeilichen Untersuchungen richtet.

Nachdem die kaiserlich-österreichische, sowie die königlich-baierische Regierung sich von dem Mißstande überzeugt haben, welcher bei den Requisizionen der Behörden des einen Staates an jene des andern, sowohl in Zivilsachen unvermöglicher Parteien, als auch in allen Untersuchungssachen mit der gegenseitigen Wieder-Erstattung der verursachten Auslagen oder sonst erlaufenden Kosten verbunden ist, so sind dieselben übereingekommen, den Rückersatz dieser Kosten gegenseitig aufzuheben.

Zu diesem Ende haben sie nachstehende Bestimmungen verabredet:

1.

In allen Zivilrechts- und insbesondere auch in Vormundschafts- und Verlassenschaftssachen, wo Requisizionen von einer österreichischen Gerichts- oder Vormundschaftsbehörde an eine baierische derartige Behörde, oder umgekehrt, erlassen werden, sind nicht blos die baren Auslagen, sondern auch sämmtliche Sporteln und Gebühren nach den für das requirirte Gericht geltenden Vorschriften berechnet, von der zahlungspflichtigen Partei, wenn letztere zu ihrer Berichtigung hinreichendes Vermögen besitzt, zu erheben und der requirirten Behörde portofrei zu übersenden.

2.

Wenn dagegen die betreffende Partei ein hinreichendes Vermögen nicht besitzt, so haben die Behörden des einen Staates die Requisizionen der Behörden des anderen sportel- und gebührenfrei zu erledigen, und es fallen sonach die Gebühren für die Arbeiten der requirirten Behörde, mithin auch alle Vergütung oder Taxe für Zeugen-Vernehmungen, für Abhaltung der Termine, für den Erlaß oder die Expedizion der Verfügungen, deßgleichen die Insinuazions- und sogenannten Siegelgebühren durchgehends weg.

Requisizionen solcher Art und deren Erledigungen sollen auf der Adresse als Armensache bezeichnet, und von den beiderseitigen Postanstalten portofrei behandelt werden. Die unvermeidlichen baren Auslagen, welche aus der Erledigung der Requisizion

twieniu rekwizycyi, np. zapłaty posłańcom, za przepisywanie, należytości świadkom lub biegłym, koszta podróży sędziów i t. p., ponosi władza zarekwirowana, i nie może żądać zwrotu za to od władzy rekwirującej.

3.

Do rozstrzygnienia tego pytania, czy strona posiada dostateczny majątek do opłacenia należytości sądowych, czy nie, żądanem będzie w obudwóch państwach świadectwo tej zwierzchności, pod którą strony zainteresowane mają swoję zwykłą siedzibę (domicillium). Jak dalece przeciw takim osobom za koszta egzekucyję prowadzić można, osądzić należy według ustaw tego kraju, w którymby egzekucyję prowadzić należało.

Gdyby strona interesowana miała zamieszkanie swoje w kraju trzecim, a ściągnienie kosztów tamże trafiło na trudności, wówczas uważaną będzie za nieposiadającą dostatecznego majątku.

4.

Jeżeli strona, uwolniona z powodu ubóstwa od opłaty wydatków gotowych, szportlów i innych należytości w sprawach cywilnych, tudzież w sprawach opiekuńczych i pertraktacyjnych przyjdzie, czyto przez czynność sądową, której dotycze rekwizycyja, czy też w dalszem następstwie czasu, — mając na uwadze art. 3. — do majątku dostatecznego, wówczas władza rekwirowana mocna będzie odciągnąć koszta i należytości postępowania, i zażądać ich ściągnienia od sądu rekwirującego.

5.

Jeżeli w razie śledztwa karnego lub policyjnego, a mianowicie w razie uwięzienia i dostawiania zbrodniarzy, w skutek rekwizycyi uczynionej ze strony władzy sądowej jednego państwa do władzy sądowej drugiego, zajdzie potrzeba gotowych wydatków, lub innych należytości i kosztów, w takim razie nie będzie można żądać od władzy rekwirującej wynagrodzenia za takowe wydatki i koszta, bądź że wyrok przekazał ponoszenie kosztów śledztwa kasie rządowej, bądź zaskarzonemu, bądź też innemu jakiemu obwinionemu.

Do takich gotowych wydatków i innych kosztów liczą się w szczególności wszelkie wydatki za zaopatrzenie, transport i strażowanie uwięzionych, za posłańców, dalej należytości za protokołowanie, pisanie i odpisywanie, taksy stemplowe, tudzież wszelkie inne należytości i koszta tego rodzaju, mające się płacić osobom sądowym, świadkom i biegłym.

erwachsen, z. B. an Bothenlöhnen, Kopialien, Gebühren der Zeugen oder Sachverständigen, Reisekosten der Richter u. dgl. werden von der requirirten Behörde getragen und der Ersatz kann von ihr gegen die requirirende Behörde nicht beansprucht werden.

3.

Zur Entscheidung der Frage, ob die betheiligte Partei hinreichendes Vermögen zur Bestreitung der Gerichtsgebühren besitze oder nicht, soll in den beiderseitigen Staaten nichts weiter, als das Zeugniß derjenigen obrigkeitlichen Stelle erfordert werden, unter welcher die betheiligten Personen ihren ordentlichen Wohnsitz (Domizil) haben. In wie ferne der Kosten wegen gegen diese Personen die Exekuzion stattfindet, wird nach den Gesetzen des Landes, worin die Exekuzion zu führen wäre, beurtheilt.

Sollte der Betheiligte seine Wohnung in einem dritten Lande haben, und die Einziehung der Kosten dortselbst auf Schwierigkeiten stoßen, so wird angenommen, daß er kein hinreichendes Vermögen besitze.

4.

Kommt eine Partei, welche lediglich wegen ihrer Mittellosigkeit von der Bezahlung der baren Auslagen, Sporteln und sonstigen Gebühren in Zivilsachen, einschließig der Vormundschafts- und Verlassenschaftssachen, freigelassen war, durch den requirirten gerichtlichen Akt oder sonst in weiterem Zeitlaufe zu — in Hinblick auf den Artikel 3 — hinreichenden Zahlungsmitteln, so bleibt der requirirten Behörde unbenommen, die Kosten und Gebühren des Verfahrens in Abzug zu bringen, oder deren Eintreibung von dem requirirenden Gerichte anzusprechen.

5.

Wenn in strafrechtlichen oder polizeilichen Untersuchungen, und insbesondere auch bei der Verhaftung und Auslieferung von Verbrechern, durch die Requisizion einer Gerichtsbehörde des einen Staates an eine solche des anderen Staates bei letzterer bare Auslagen nothwendig werden, oder sonst Gebühren und Kosten entstehen, so soll der requirirenden Behörde eine Vergütung dieser Auslagen und Kosten niemals angesonnen werden; es möge nun das endliche Erkenntniß die Tragung der Kosten einer Untersuchung der Staatskasse, oder dem Angeschuldigten, oder sonst einem Verpflichteten zuweisen.

Zu solchen baren Auslagen und sonstigen Kosten werden insbesondere gerechnet: alle Auslagen für Verpflegung, Transport und Bewachung der Gefangenen, Botenlöhnungen, dann Protokollirungs-, Schreib- und Abschriftgebühren, Stempeltaxen, sowie alle an Gerichtspersonen, Zeugen und Sachverständige, oder an die Gerichtskassen sonst zu entrichtenden Gebühren und andere Kosten dieser Art.

Narosłe w ten sposób koszta zapisać winna władza zarekwirowana, według przepisów obowiązujących u siebie, i takowe należy, podobnie jak inne koszta, które kasa publiczna ponosić winna, zaspokoić i obrachować.

6.

Ponieważ zaś przez zniesienie wzajemnego policzenia kosztów nie ustanie obowiązek tych osób, które przez winę swoję stały się powodem śledztwa, i skazane zostały na ponoszenie kosztów, przeto rekwirowana władza sądowa udzielić winna władzy rekwirującej spis kosztów narosłych z dopełnienia rekwizycyi, tak gotowych wydatków, jakoteż innych należytości sądowych, taż władza zaś ze swej strony zaciągnąć winna wspomnione koszta do spisu kosztów, otwartego dla sprawy w mowie będącej, i policzy takowe między dochody.

7.

Rekwizycyje w sprawach karnych lub policyjnych, i załatwienia takowych należy na adresie oznaczyć jako sprawy rządowe lub kryminalne, i zakłady pocztowe państw obudwóch przesełać je winny także bez policzenia portoryjum.

8.

W razie stawienia świadków i innych osób przed sąd zagraniczny w sprawach cywilnych i śledczych, sąd rekwirujący winien tymże osobom bezzwłocznie zwrócić koszta podróży i strawnego, tudzież wynagrodzenie należące im się za stratę czasu według spisu uczynionego przez sąd rekwizycyjny przy dokonanem rzeczywiście stawieniu.

Jeżeli potrzebują do tego zaliczki, wówczas sąd rekwirowany uczyni potrzebne na to wydatki, które mu zwrócone zostaną przez władzę rekwirującą po otrzymanem doniesieniu, i jeżeli osoba zawezwana uczyniła zadosyć zawezwaniu.

9.

Niniejsza umowa obowiązywać będzie w całym obrębie państwa austryjackiego i królestwa bawarskiego, rozciągając moc swoję na wszystkie władze sądowe.

Postanowienia w niej objęte, wprowadzone być mają w wykonanie od dnia, w którym ogłoszona zostanie.

Każdy z wspomnionych dwóch rządów może wypowiedzieć niniejszą umowę na sześć miesięcy naprzód.

Die in dieser Weise erlaufenen Kosten sind daher von der requirirten Behörde nach den bei ihr für das Inland geltenden Normen in gehöriger Weise anzusetzen und gleich den anderen Kosten, welche durch die öffentlichen Kassen zu berichtigen sind, zu bestreiten und zu verrechnen.

6.

Da übrigens bei der Unterlassung einer gegenseitigen Aufrechnung die Verbindlichkeit derjenigen Personen, welche die Untersuchung durch ihr Verschulden veranlaßt haben, und die Kosten zu tragen verurtheilt werden, nicht aufgehoben seyn soll, so wird die requirirte Gerichtsbehörde ein Verzeichniß der zur Erfüllung der Requisizion erwachsenen Kosten, und zwar sowohl der baren Auslagen, als der sonstigen Gerichtsgebühren der requirirenden Behörde mittheilen, welche ihrer Seits diese Kosten in das für die betreffende Sache angelegte Kostenverzeichniß aufnehmen und geeigneten Falles erheben und unter den Einnahmen verrechnen wird.

7.

Requisizionen in strafrechtlichen oder polizeilichen Untersuchungen und die Erledigungen derselben sind auf der Adresse als Regierungs- oder Kriminalsachen zu bezeichnen und von den beiderseitigen Postanstalten gleichfalls portofrei zu behandeln.

8.

Bei der Stellung von Zeugen und anderen Personen vor das auswärtige Gericht in Zivil- und Untersuchungssachen sollen diesen Personen die Reise- und Zehrungskosten, nebst der wegen ihrer Versäumniß denselben gebührenden Vergütung, nach der von dem requirirten Gerichte geschehenen Verzeichnung bei erfolgter wirklicher Stellung von dem requirirenden Gerichte unverzüglich verabreicht werden.

In soferne sie dazu eines Vorschußes bedürfen, wird das requirirte Gericht zwar die erforderlichen Auslagen machen, welche ihm aber von der requirirenden Behörde auf erhaltene Benachrichtigung, und wenn die vorgeladene Person nicht ungehorsam ausgeblieben ist, zurückzuerstatten sind.

9.

Das gegenwärtige Uebereinkommen soll für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates und des Königreiches Baiern Kraft und Wirksamkeit haben und für alle Gerichtsbehörden beider Staaten verbindlich seyn.

Die Bestimmungen desselben sollen vom Tage ihrer Bekanntmachung an, in Vollzug gesetzt werden.

Jeder der beiden genannten Regierungen steht eine sechsmonatliche Kündigung der gegenwärtigen Uebereinkunft frei.

Niniejsze oświadczenie ogłoszone będzie publicznie po zamienieniu takowego za zgodne oświadczenie król. bawarskiego Ministerstwa spraw zewnętrznych.

Jego ces. król. apostolskiej Mości prezydent Rady Ministrów, Minister spraw zewnętrznych i Domu cesarskiego

F. Schwarzenberg m. p

28.

Rozrządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. Stycznia 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część VII., nr. 28, wydana dnia 29. Stycznia 1852),

obowiązujące w krajach koronnych, w których moc ma księga ustaw karnych z roku 1803;

stanowiące, iż kary pieniężne za przestępstwa policyi drożnej, dotąd do funduszu drożnego odwożone, na przyszłość wpływać będą do instytutu ubogich miejscowych tej gminy, gdzie przestępstwo popełnionem zostało.

C. k. Ministeryjum sprawiedliwości postanawia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i c. k. Ministerstwem handlu i komunikacyj publicznych, iż wszelkie kary pieniężne, na przestępstwa policyj drożnej wyznaczone, stosownie do dotychczasowych poszczególnych przepisów odwożone do funduszu drożnego, na przyszłość wpływać mają do instytutu ubogich miejscowych tej gminy, w której przestępstwo popełnionem zostało.

Krauss m. p.

Die vorstehende Erklärung soll, nachdem sie gegen eine übereinstimmende des königlich-baierischen Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten ausgewechselt worden, öffentlich bekannt gemacht werden.

Seiner k. k. apostolischen Majestät Minister-Präsident,
Minister des Aeußeren und des kaiserlichen Hauses

F. Schwarzenberg m. p.

28.

Verordnung des Justizministeriums vom 20. Jänner 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, VII. Stück, Nro. 28, ausgegeben am 29. Jänner 1852),

giltig für jene Kronländer, in denen das Strafgesetzbuch vom Jahre 1803 in Wirksamkeit steht,

womit bestimmt wird, daß die bisher an den Strassenfond abzuführenden Strafgelder wegen Strassen-Polizei-Uebertretungen künftighin an das Lokal-Armen-Institut der Gemeinde des Ortes der Uebertretung abzuliefern sind.

Das Justizministerium findet im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und dem Ministerium für Handel und öffentliche Kommunikazionen zu bestimmen, daß alle jene wegen Strassen-Polizei-Uebertretungen verhängten Strafgelder, welche in Gemäßheit der bestehenden besonderen Anordnungen bisher in den Strassenfond einzufließen hatten, künftig an das Lokal-Armen-Institut jener Gemeinde abzuführen seien, in welcher die Uebertretung begangen wurde.

Krauß m. p.

29.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 20. Stycznia 1852 *),

wydane do wszystkich urzędów obwodowych (za równoczesnem udzieleniem odpisu naczelnikowi komisyi gubernijalnej w Krakowie ku wydaniu dalszego stosownego polecenia do władz miejscowych tamecznego okręgu),

z udzieleniem wzoru certyfikatów na ceny drzewa, dla pułków żandarmeryi wydanego, a przez władze miejscowe poświadczać się mającego.

Dodatkowo do rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych, wydanego dnia 24. Listopada r. z. za l. 24666, obwieszczonego pod dniem 2. z. m. pod l. 47590 **), urząd obwodowy w skutek zlecenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9. b. m. za l. 250 otrzymuje w załączeniu wzór certyfikatów na ceny drzewa, wydany od jeneralnej Inspekcyi żandarmeryi dla podwładnych jej pułków, a oraz wzywa się tenże o dołożenie starania, aby władze miejscowe względem wydawania tych certyfikatów żadnych nie czyniły trudności.

Gołuchowski m. p.

---

*) Podobne polecenie wydano zarazem do magistratu lwowskiego.

**) W Dzienniku praw krajowych z r. 1852, cz. VI., nr. 19.

29.

Erlaß des Landesguberniums vom 20. Jänner 1852 *),

an sämmtliche Kreisämter, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau zur weiteren geeigneten Veranlassung an die Ortsbehörden des dortigen Gebietes),

womit ein an die Gensd'armerie-Regimenter hinausgegebenes Formulare für die von Seite der Ortsbehörden zu bestätigenden Holzpreis-Zertifikate mitgetheilt wird.

Nachträglich zu dem unterm 2. v. M. Z. 47590 **) bekannt gemachten Erlaße des hohen Ministeriums des Innern vom 24. November v. J. Z. 24666 erhält das Kreisamt in Folge Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 9. l. M. Zahl 2₎0 in der Anlage das von der Gensd'armerie-General-Inspekzion an die unterstehenden Regimenter hinausgegebene Formulare für die Holzpreis-Zertifikate, und wird dasselbe dafür zu sorgen aufgefordert: daß von Seite der Ortsbehörden bezüglich der derartigen Ausstellung keine Anstände erhoben werden.

Goluchowski m. p.

---

*) Unter Einem ist auch an den Stadtmagistrat in Lemberg eine gleichmäßige Weisung ergangen.

**) Im Landes-Gesetzblatte vom Jahre 1852, VI. Stück, Nr. 19.

Wzór. Aneks do l. 29.

Certyfikat

na ceny drzewa w stacyi poniżej wymienionej w miesiącu N. N.

Stacyja	Gatunek drzewa opałowego, miara długości polan, jak na targowicy sprzedają się	Cena targowa jednego sąga		Wyrachowanie obok wymienionego drzewa na sągi niż. austr. mające 6 stóp wysokości, 6 stóp szerok., 30 cali długości	Podług tego kosztuje sąg drzewa niż. aust.		Do tego koszta dostawy		Cena sąga drzewa niż. aust. razem wzięta		Uwaga	Poświadczenie od zwierzchności miejscowej, albo komisaryjatu targowego
		złr.	kr.		złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.		
1	2	3		4	5		6		7		8	9
	twarde — calowe											
	miękkie — calowe											

Dan.......................... N. N. Komendant.

U w a g a. 1. W kolumnie 1. umieszcza się stacyja oddziału, który drzewo otrzymać ma;
2. w kolumnie 2. gatunek drzewa, podług rzeczywistości;
3. w kolumnie 3., 4., 5., 6. i 7., różne ceny i redukcyje;
4. wypełnienie kolumny 2., 3. i 6., jakoteż uwagi w kolumnie 8., że może drzewa miękkiego nie ma na przedaż, należy do właściwej władzy miejscowej, data innych kolumn i redukcyje uskutecznią dotyczące oddziały żandarmeryi.

Zertifikat

über die in nachbenannter Stazion für den Monat N. N. bestehenden Holzpreise.

Stazion	Gattung des Brennholzes, Längenmaß der dießfälligen Scheiter, wie solches am Platze verkauft wird	Bestehender Marktpreis einer Klafter		Redukzion des nebenstehenden Holzes zu einer nied. österr. Klafter à 6 Schuh hoch, 6 Schuh breit und 30 Zoll lang	Hiernach kostet die n. österr. Klafter Holz		Hiezu die Fuhrlohnskosten		Zusammen die Beköstigung einer n. österr. Klafter Holzes		Anmerkung	**Bestätigung** der Ortsbehörde oder des Markt-Kommissariates
		fl.	kr.		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.		
1	2	3		4	5		6		7		8	9
	hartes — zölliges											
	weiches — zölliges											

Signat.......................... N. N. Kommandant.

Anmerkung. 1. In die Kolonne 1 kömmt die Stazion der Abtheilung anzusetzen, welche das Holz zu beziehen hat;
2. in die 2te Kolonne ist die Gattung des Holzes nach der wirklichen Beschaffenheit anzusetzen;
3. in die 3te, 4te, 5te, 6te und 7te Kolonne sind die verschiedenen Preise und Redukzionen einzubeziehen;
4. die Ausfüllung der 2ten, 3ten und 6ten Kolonne, so wie die Angabe in der Kolonne 8, daß allenfalls weiches Holz nicht verkäuflich ist, liegt den betreffenden Ortsbehörden ob, die der übrigen Kolonnen sammt der Redukzion sind von den betreffenden Abtheilungen zu veranlassen.

30.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 25. Stycznia 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część VII., nr. 29, wydana dnia 29. Stycznia 1852),

obowiązujące w całym obrębie państwa,

w przedmiocie przywozu zagranicznych żydowskich i hebrajskich książek do modlenia i książek religijnych, tudzież książek iliryjskich i wołoskich.

Postanowienie w taryfie celnej dla przywozu i wywozu towarów w państwie austryjackiem z dnia 1. Listopada 1838 r. pod pozycyją nr. 66, w ustępie 2. objęte, „iż zakazany jest przywóz drukowanych za granicą książek do modlenia i książek religijnych żydowskich i hebrajskich, i że takowe, równie jak iliryjskie i wołoskie książki tylko za paszportami z zagranicy sprowadzone być mogą“, obowiązywać ma także i na przyszłość, w skutku najwyższego postanowienia z dnia 6. Listopada 1851; następne więc wprowadzanie powyżej rzeczonych książek, dozwolonem jest w całym obrębie państwa austryjackiego tylko za uzyskanem uprzednio pozwoleniem wprowadzenia, wydanem z właściwego namiestnikowstwa lub prezydyjum krajowego.

Bach m. p.

31.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 26. Stycznia 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część X., nr. 38, wydana dnia 7. Lutego 1852),

dotyczące ustanowienia pojezdnego pocztowego na 1. półrocze 1852.

Począwszy od dnia 1. Lutego 1852 ustanowionem zostaje pojezdne pocztowe od jednego konia i za pojedynczą pocztową jazdę w niżej wymienionych krajach koronnych i powiatach, w sposób następujący:

w Austryi wyższej	na	1	złtr.	2	kr.
„ Solnogrodzie	„	1	„	4	„
„ Czechach	„	1	„	2	„
„ Morawii	„	1	„	2	„
„ Galicyi z Krakowem i Bukowiną	„	1	„	—	„
„ Szląsku	„	1	„	2	„
„ Węgrzech	„	1	„	—	„
„ województwie i banacie temeskim	„	1	„	—	„
„ Siedmiogrodzie	„	1	„	—	„

30.

Verordnung des Ministers des Innern vom 25. Jänner 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, VII. Stück, Nro. 29, ausgegeben am 29. Jänner 1852),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

die Einfuhr ausländischer jüdischer und hebräischer Gebet- und Religionsbücher, dann illirischer und wallachischer Bücher betreffend.

Die in dem Zolltarife für die Ein- und Ausfuhr der Waaren in dem österreichischen Kaiserstaate vom 1. November 1838 sub Post-Nr. 66, Absatz 2, enthaltene Bestimmung, „daß die im Auslande gedruckten jüdischen und hebräischen Gebet- und Religionsbücher dem Einfuhrverbote unterliegen und ebenso wie die illirischen und wallachischen Bücher nur gegen Päſſe aus dem Auslande bezogen werden können," hat in Folge Allerhöchster Entschließung vom 6. November 1851 fortan in Wirksamkeit zu verbleiben, und es ist demnach die Einfuhr der vorbezeichneten Bücher im ganzen Umfange des österreichischen Staatsgebietes nur gegen die von den betreffenden Statthaltereien und Länder-Präsidien vorläufig einzuholende Einfuhrbewilligung gestattet.

Bach m. p.

31.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 26. Jänner 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, X. Stück, Nr. 38, ausgegeben am 7. Februar 1852),

über die Bemessung der Postrittgelder für den ersten Semester 1852.

Vom 1. Februar 1852 angefangen wird das Postrittgeld für Ein Pferd und Eine einfache Post in den nachbenannten Kronländern und Bezirken in folgender Weise festgesetzt:

für Oberösterreich mit	1 fl.	2 kr.
„ Salzburg mit	1 „	4 „
„ Böhmen mit	1 „	2 „
„ Mähren mit	1 „	2 „
„ Galizien einschließlich von Krakau und der Bukowina mit	1 „	— „
„ Schlesien mit	1 „	2 „
„ Ungarn mit	1 „	— „
„ die Woiwodina und das Temeser Banat mit	1 „	— „
„ Siebenbürgen mit	1 „	— „

w Kroacyi cywilnej i Slawonii z wyjątkiem powiatu montańskiego	na 1 złr.	2 kr.
„ kroacko-slawońskiem pograniczu wojskowem (z wyjątkiem pułków ottochańskiego, likańskiego i ogulińskiego)	„ 1 „	2 „
„ powiecie montańskim (kroackiem Litorale)	„ 1 „	4 „
„ powiecie pułku ogulińskiego	„ 1 „	4 „
„ powiecie pułku likańskiego, ottoczańskiego, tudzież w powiecie komuny zengskiej	„ 1 „	10 „
„ Austryi niższej	„ 1 „	6 „
„ Krainie	„ 1 „	6 „
„ Karyntyi	„ 1 „	4 „
„ Styryi	„ 1 „	4 „
„ Tyrolu	„ 1 „	8 „
„ Pobrzeżu (Tryjeście)	„ 1 „	8 „

Należytość za kryty powóz stacyjny ustanowioną zostaje na połowę, a za niekryty powóz na czwartą część pojezdnego, wypadającego w dotyczącym powiecie od jednego konia i od jednej stacyi pocztowej.

Poczestne dla pocztylijona i należytość za smarowidło żadnej nie ulegają zmianie.

Baumgartner m. p.

32.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 8. Lutego 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część XI., nr. 40, wydana dnia 11. Lutego 1852),

obowiązujące w całym obrębie państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

mocą którego ustanowione i od 21. Lutego 1852 zaprowadzone zostają przepisy karne przeciw uszkodzeniom i innym czynnościom kary godnym, wyrządzonym na kolejach żelaznych i telegrafach rządowych.

Zważywszy, iż w niektórych krajach koronnych zupełnie brakuje pewnych prawnych przepisów przeciw uszkodzeniom i innym czynnościom kary godnym, wyrządzonym na kolejach żelaznych i telegrafach rządowych, ustawy zaś karne, zaprowadzone w tym przedmiocie w innych krajach koronnych, poczęści okazały się nieskuteczne; przeto po wysłuchaniu wniosków Mojej Rady ministrów i Mojej Rady państwa, wydaję niniejszem dla całego obrębu państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, postanowienia następujące:

für Zivil-Kroazien und Slavonien, mit Ausnahme des Montan-Bezirkes mit	1 fl.	2 kr.
„ die kroatisch-slavonische Militärgrenze (mit Ausnahme des Ottochaner, Likkaner und Oguliner Regimentes) mit	1 „	2 „
„ den Montan-Bezirk (kroatisches Litorale) mit	1 „	4 „
„ den Oguliner Regimentsbezirk mit	1 „	4 „
„ den Likkaner, Ottochaner Regiments- und Zengger Kommunitätsbezirk mit	1 „	10 „
„ Niederösterreich mit	1 „	6 „
„ Krain mit	1 „	6 „
„ Kärnthen mit	1 „	4 „
„ Steiermark mit	1 „	4 „
„ Tirol mit	1 „	8 „
„ Küstenland (Triest) mit	1 „	8 „

Die Gebühr für einen gedeckten Stazionswagen wird auf die Hälfte, und für einen ungedeckten Wagen auf den vierten Theil des für Ein Pferd und Eine Post in dem betreffenden Bezirke bemessenen Rittgeldes festgesetzt.

Das Postillonstrinkgeld und das Schmiergeld bleibt unverändert.

Baumgartner m. p.

32.

Kaiserliche Verordnung vom 8. Februar 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, XI. Stück Nro. 40, ausgegeben am 11. Februar 1852),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch strafgesetzliche Bestimmungen gegen Beschädigungen und andere strafbare Handlungen in Beziehung auf Eisenbahnen und Staats-Telegraphen angeordnet, und vom 21. Februar 1852 in Wirksamkeit gesetzt werden.

Da in einigen Kronländern bestimmte gesetzliche Vorschriften gegen Beschädigungen und andere strafbare Handlungen in Beziehung auf Eisenbahnen und Staats-Telegraphen gänzlich fehlen, die hierüber in den übrigen Kronländern bestehenden Strafgesetze aber sich zum Theile unzulänglich gezeigt haben, so finde Ich nach Einvernehmung Meines Ministerrathes und nach Anhörung Meines Reichsrathes, für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze, folgende Bestimmungen zu erlassen:

§. 1.

Począwszy od 21. Lutego 1852 r., jako od dnia, w którym zatwierdzony Mojem rozporządzeniem z dnia 16. Listopada 1851 (nr. 1. r. 1852 Dz. pr. p. *), porządek czynności na kolejach żelaznych we wszystkich krajach koronnych w działanie wprowadzony zostaje, uważane być mają za zbrodnie gwałtu publicznego, złośliwe uszkodzenia na kolejach żelaznych, bez różnicy, czy ruch na takowych odbywa się za pomocą pary lub nie, tudzież na zakładach przynależących, środkach transportu i innych przedmiotach do ruchu na kolejach należących, bez względu na kwotę wyrządzonej szkody.

§. 2.

Kara za takową zbrodnię jest ciężkie więzienie od jednego do lat pięciu; jeżeli zaś z takowego uszkodzenia wyniknąć może niebezpieczeństwo grożące życiu, zdrowiu lub ciału człowieka, albo też niebezpieczeństwo dla własności obcej w większej rozciągłości, wówczas stanowi się kara ciężkiego więzienia od pięciu do lat dziesięciu.

Jeżeli z uszkodzenia wyniknęło rzeczywiście nieszczęście, nadwerężające zdrowie, bezpieczeństwo ciała lub własność cudzą, w większej rozciągłości, wówczas winowajcy ukarani być winni ciężkiem więzieniem od dziesięciu do lat dwudziestu; jeżeli zaś przytem zachodzą okoliczności winę szczególniej uciążające, ciężkiem więzieniem na całe życie.

Jeżeli w skutku takowego uszkodzenia nastąpiła śmierć człowieka, a sprawca takową przewidzieć mógł, wówczas śmiercią karany będzie.

§. 3.

Staje się także winnym zbrodni gwałtu publicznego, ktokolwiek przez jakąbądź inną rozmyślną czynność złośliwą, lub przez umyślne zaniedbanie obowiązku, jaki ma na sobie przy czynności na kolei żelaznej, sprowadzi pod względem kolei żelaznych niebezpieczeństwo, oznaczone w §. 2.

§. 4.

Kara na takową zbrodnię jest ciężkie więzienie od jednego do lat pięciu. Jeżeli zaś zachodzi którakolwiek z okoliczności uciążających, wspomnionych w §. 2., wówczas należy karami tamże ustanowionemi, karać także i zbrodnie w §. 3. określone.

§. 5.

Złośliwe uszkodzenia jakiejkolwiekbądź części składowej telegrafu rządowego i każde umyślne przeszkodzenie czynności takowego, równie jak

*) W Dzienniku praw kraj. z r. 1852, cz. IV., nr. 9.

§. 1.

Vom 21. Februar 1852 angefangen, als dem Tage, an welchem die, durch Meine Verordnung vom 16. November 1851 (Nr. 1 des Jahrganges 1852 des Reichs-Gesetzblattes *) genehmigte Eisenbahn-Betriebs-Ordnung in allen Kronländern in Wirksamkeit tritt, sind boshafte Beschädigungen an Eisenbahnen, diese mögen mit oder ohne Dampfkraft betrieben werden, oder an den dazu gehörigen Anlagen, Beförderungsmitteln, Geräthschaften, oder anderen zum Betriebe derselben dienenden Gegenständen, ohne Rücksicht auf den Betrag des Schadens, als Verbrechen der öffentlichen Gewaltthätigkeit anzusehen.

§. 2.

Die Strafe dieses Vebrechens ist schwerer Kerker von einem Jahre bis zu fünf Jahren; wenn aber aus einer solchen Beschädigung eine Gefahr für das Leben, die Gesundheit oder körperliche Sicherheit von Menschen, oder in größerer Ausdehnung für das Eigenthum Anderer entstehen kann, schwerer Kerker von fünf bis zehn Jahren.

Ist aus der Beschädigung wirklich ein Unfall für die Gesundheit, körperliche Sicherheit, oder in größerer Ausdehnung für das Eigenthum Anderer entstanden, so sollen die Schuldigen mit schwerem Kerker von zehn bis zu zwanzig Jahren, bei besonders erschwerenden Umständen mit lebenslangem schweren Kerker bestraft werden.

Hatte endlich eine solche Beschädigung den Tod eines Menschen zur Folge, und konnte dieses von dem Thäter vorhergesehen werden, so soll derselbe mit dem Tode bestraft werden.

§. 3.

Des Verbrechens der öffentlichen Gewaltthätigkeit macht sich auch derjenige schuldig, welcher durch was immer für eine andere aus Bosheit unternommene Handlung, oder durch die geflissentliche Außerachtlassung der ihm bei dem Eisenbahnbetriebe obliegenden Verpflichtung in Beziehung auf Eisenbahnen eine der im §. 2 bezeichneten Gefahren herbeiführt.

§. 4.

Die Strafe dieses Verbrechens ist schwerer Kerker von einem bis zu fünf Jahren. Tritt jedoch einer der im §. 2 erwähnten weiteren Erschwerungs-Umstände ein, so sind die hiefür ebenda festgesetzten höheren Strafen auch bei dem im §. 3 bezeichneten Verbrechen in Anwendung zu bringen.

§. 5.

Boshafte Beschädigungen irgend eines Bestandtheiles des Staats-Telegraphen und jede absichtliche Störung des Betriebes, so wie jeder vorsätzliche Mißbrauch dieser

*) Im Landes-Gesetzblatte vom Jahre 1852, IV. Stück, Nr. 9.

wszelkie umyślne nadużycie tegoż zakładu rządowego, uważane być mające bez względu na kwotę wyrządzonej szkody, jako zbrodnie gwałtu publicznego, i karane ciężkiem więzieniem od sześciu miesięcy do jednego roku, a zaś w razie ważnej szczególnie szkody, lub osobliwej złośliwości, ciężkiem więzieniem od jednego roku do lat pięciu.

§. 6.

Kradzież popełniona w przedmiotach oznaczonych w §§. 1. i 5., już dla własności rzeczy skradzionej, bez wszelkiego względu na wielkość kwoty, za zbrodnię ma być uważaną, jako zbrodnia według istniejących ustaw karnych traktowaną, i nigdy niżej jak ciężkiem więzieniem sześć-miesięcznem karaną.

§. 7.

Wszelka czynność lub wszelkie opuszczenie, zakazane przepisami policyjnemi, wydanemi dla kolej żelaznych i telegrafów rządowych, lub popełnione na tychże zakładach, a tego oraz rodzaju, iż sprawca już po skutkach naturalnych, dla każdego pojęcia przystępnych, lub na mocy osobno obwieszczonych przepisów, lub według swego stanu, urzędu, powołania lub przemysłu, swego zatrudnienia, lub też nareszcie według szczególnych okoliczności swoich poznać może, iż czynność lub opuszczenie zdolne jest sprowadzić, lub powiększyć niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia, lub ciała osób, albo własności cudzej, karane być winno na każdym winowajcy, nawet choćby nie sprowadziło rzeczywistej szkody, jako przestępstwo karą pieniężną od pięciu do pięciuset złr., albo aresztem od trzech dni do trzech miesięcy.

Jeżeli nie można ściągnąć kary pieniężnej, lub gdyby takowa sprawiła znaczny uszczerbek w stosunkach majątkowych, lub w wyżywieniu skazać się mającego, lub familii jego, wówczas należy karę pieniężną zamienić na areszt, licząc jeden dzień na pięć złotych reńskich.

§. 8.

Jeżeli zaś osoba, ustanowiona przy ruchu kolei żelaznej, lub przy telegrafach rządowych, popełni w służbie swojej przestępstwo rzeczonego właśnie rodzaju, wówczas należy zawsze skazać takową na surowy areszt od trzech dni do trzech miesięcy, a zaś w razie okoliczności bardzo uciążających, aż do sześciu miesięcy, a to w miarę udowodnionego wyższego stopnia niedbalstwa, lub jeżeli powstało niebezpieczeństwo dla więcej ludzi, jeżeli więcej uszkodzeń nastąpiło, lub zresztą większa wynikła szkoda.

§. 9.

W szczególności należy karać takiemi karami następujące jeszcze przestępstwa osób, ustanowionych przy czynnościach około kolej żelaznych:

Staatsanstalt, sind, ohne Rücksicht auf den Betrag des Schadens, als Verbrechen der öffentlichen Gewaltthätigkeit, mit schwerem Kerker von sechs Monaten bis zu einem Jahre, und bei besonders wichtigem Schaden oder besonderer Bosheit, von einem bis zu fünf Jahren zu bestrafen.

§. 6.

Der Diebstahl an einem der, in den §§. 1 und 5 bezeichneten Gegenstände ist ohne alle Rücksicht auf die Größe des Betrages, schon wegen der Eigenschaft des gestohlenen Gutes, als Verbrechen anzusehen, als solches nach den bestehenden Strafgesetzen zu behandeln, und niemals mit einer geringeren als mit einer sechsmonatlichen schweren Kerkerstrafe zu ahnden.

§. 7.

Jede Handlung oder Unterlassung, welche entweder durch die für Eisenbahnen oder Staats-Telegraphen gegebenen Polizeivorschriften insbesondere untersagt ist, oder welche in Beziehung auf diese Anstalten begangen wird, und von welcher der Handelnde schon nach ihren natürlichen, für Jedermann leicht erkennbaren Folgen, oder vermöge der besonders bekannt gemachten Vorschriften, oder nach seinem Stande, Amte, Berufe, Gewerbe, seiner Beschäftigung, oder überhaupt nach seinen besonderen Verhältnissen einzusehen vermag, daß sie eine Gefahr für das Leben, die Gesundheit oder körperliche Sicherheit von Menschen, oder für fremdes Eigenthum herbeiführen oder zu vergrößern geeignet sei, ist an jedem Schuldtragenden auch dann, wenn sie keinen wirklichen Schaden herbeigeführt hat, als Uebertretung mit einer Geldstrafe von fünf bis fünfhundert Gulden, oder mit Arrest von drei Tagen bis zu drei Monaten zu ahnden.

Im Falle der Uneinbringlichkeit der verhängten Geldstrafe, oder wenn sie den Vermögens-Umständen oder dem Nahrungsbetriebe des zu Verurtheilenden oder seiner Familie zum empfindlichen Abbruche gereichen würde, ist sie in Arreststrafe von einem Tage für je fünf Gulden zu verwandeln.

§. 8.

Wenn jedoch eine bei dem Eisenbahnbetriebe oder bei dem Staats-Telegraphen angestellte Person in ihrem Dienste ein Verschulden dieser Art begeht, so ist immer auf strengen Arrest von drei Tagen bis zu drei Monaten, und bei sehr erschwerenden Umständen bis auf sechs Monate zu erkennen, je nach dem Masse, als ein höherer Grad von Fahrläßigkeit erwiesen wird, eine Gefahr für mehrere Menschen entstanden ist, mehrere Verletzungen zugefügt wurden, oder sonst etwa ein größerer Schade erfolgt ist.

§. 9.

Insbesondere sind mit diesen Strafen nachfolgende Uebertretungen der bei dem Eisenbahnbetriebe angestellten Personen zu ahnden:

a) Otworzenie kolei przed uzyskanem pozwoleniem, lub przed wypełnieniem potrzebnych do tego warunków;

b) zaniedbanie w ustawieniu lub w utrzymywaniu przepisanych do uniknienia szkody ogrodzeń, szranków, tablic z zakazami i innych środków ochrony i ostrożności;

c) ustanowienie osób, które nie wykazały uzdatnienia, wymaganego przepisami służbowemi, lub które wykluczonemi zostały przez Rząd od tej czynności, do której przeznaczone są;

d) przedsiębranie jazdy, lub dozwolenie takowej w uszkodzonym stanie kolei, grożącym niebezpieczeństwem, albo też lokomotywami, wozami lub innemi ruchu środkami takiego samego stanu.

§. 10.

Jeżeli zaś przez czynność lub opuszczenie, wskazane w §§. 7.—9., nastąpiło ciężkie uszkodzenie na ciele, lub zabicie człowieka, wówczas to karane być winno jako wykroczenie surowym aresztem, w pierwszym razie od sześciu miesięcy do dwóch lat, w drugim zaś razie aż do trzech lat.

§. 11.

Jeżeli którakolwiek z czynności wskazanych w §§. 1. i 5., popełnioną została tylko z swawoli, lekkomyślności lub niedbalstwa, a jeżeli przy tem nie zachodzi wina wspomniona w §. 7., wówczas należy takie czynności karać jako przestępstwa aresztem od jednego do trzech miesięcy.

§. 12.

Jeżeli którakolwiek czynność lub opuszczenie, ogłoszone w niniejszej ustawie za karygodne, popełnionem zostanie jako środek do wykonania innego czynu karygodnego, wówczas należy zastosować przepisy o zbiegu więcej czynności karygodnych, jak równie każdą także z tymże połączoną kradzież osobno karać należy.

§. 13.

Sądownictwo co do kary godnych czynności, uznanych w poprzedzających paragrafach za zbrodnie i wykroczenia, należy w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, w województwie serbskiem, w banacie temeskim i w Siedmiogrodzie, tudzież w królestwie lombardzko-weneckiem, w Dalmacyi, w Galicyi, w Krakowie i na Bukowinie, do sądów powołanych dotąd do wykonywania sądownictwa kryminalnego według przepisów dla postępowania kryminalnego istniejących; względem czynności zaś, uznanych wyżej za przestępstwa, do władz powołanych tamże do postępowania karnego nad przestępstwami policyjnemi.

W tych zaś krajach koronnych, w których dotąd obowiązuje ustawa o postęp. karn. z dnia 17. Stycznia 1850 r., należy rozprawa główna i wyrokowanie co

a) die Eröffnung der Bahn vor erhaltener Bewilligung, oder vor Erfüllung der dazu vorgeschriebenen Bedingungen;

b) die vernachläßigte Aufstellung oder Erhaltung der zur Verhütung von Schaden vorgeschriebenen Einfriedungen, Absperrschranken, Verbots-Tafeln und anderer Schutzmittel und Warnungszeichen;

c) die Bestellung von Individuen, welche die durch die Dienstvorschriften geforderte Befähigung nicht nachgewiesen haben, oder welche von der Verrichtung, zu der sie bestimmt sind, durch die Staatsverwaltung für ausgeschlossen erklärt wurden;

d) die Vornahme einer Fahrt, oder die Gestattung derselben bei schadhaftem, eine Gefahr drohendem Zustande der Bahn, oder mit Lokomotiven, Wägen oder anderen Betriebsmitteln von solcher Beschaffenheit.

§. 10.

Ist aber aus einer der, in den §§. 7—9 bezeichneten Handlungen oder Unterlassungen eine schwere körperliche Beschädigung, oder gar die Tödtung eines Menschen erfolgt, so soll sie als Vergehen mit strengem Arreste, im ersten Falle von sechs Monaten bis zu zwei Jahren, und im zweiten Falle bis zu drei Jahren bestraft werden.

§. 11.

Wird eine der in den §§. 1 und 5 bezeichneten Handlungen nur aus Muthwillen, Leichtsinn oder schuldbarer Nachlässigkeit begangen, ohne daß hiebei das im §. 7 erwähnte Verschulden unterläuft, so sind derlei Handlungen als Uebertretungen mit Arrest von einem Monate bis zu drei Monaten zu ahnden.

§. 12.

Wenn eine der in diesem Gesetze als strafbar erklärten Handlungen oder Unterlassungen als Mittel zur Ausübung einer anderen strafbaren Handlung verübt wird, so sind die Vorschriften über das Zusammentreffen mehrerer strafbaren Handlungen in Anwendung zu bringen, gleichwie auch jede damit etwa verbundene Entwendung insbesondere zu bestrafen ist.

§. 13.

Die Strafgerichtsbarkeit über die in den vorstehenden Paragraphen als Verbrechen und als Vergehen festgesetzten strafbaren Handlungen soll in Ungarn, Kroazion, Slavonien, der serbischen Woiwodschaft, dem Temeser Banate und Siebenbürgen, sowie im lombardisch-venezianischen Königreiche, Dalmazien, Galizien, Krakau und der Bukowina, den bisher mit der Kriminalgerichtsbarkeit betrauten Gerichten, nach den für das Kriminalverfahren bestehenden Vorschriften; hinsichtlich der oben als Uebertretungen erklärten Handlungen aber den daselbst zum Strafverfahren über Polizei-Uebertretungen berufenen Behörden zustehen.

In denjenigen Kronländern aber, wo dermal noch die Strafprozeß-Ordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit steht, gehört die Hauptverhandlung und Entscheidung

do zbrodni, w §§. 1—5 wyszczególnionych, w tych przypadkach, w których według ustawy najmniej kara ciężkiego więzienia od 5 do lat 10 wyrzec się ma, do sądów karnych, wstępujących na mocy Mojego rozporządzenia z dnia 11. Stycznia 1852 l. 5 Dz. pr. p. w miejsce sądów przysięgłych, oprócz tego zaś do sądów powiatowych kolegijalnych, do których należy także postępowanie w czynnościach, uznanych wyżej za wykroczenia, jakoteż śledztwo przygotowawcze co do wszystkich wyżej wyrażonych zbrodni. Sądownictwo co do wyżej rzeczonych przestępstw wykonywać będą tamże sądy powiatowe pojedyncze.

§. 14.

Z dniem, w którym zaprowadzone zostanie działanie niniejszego rozporządzenia, ustaje w spomnionych krajach koronnych moc prawna wszelkich dotąd obowiązujących przeciwnych przepisów, a mianowicie w tych krajach koronnych, w których obowiązuje księga ustaw karnych z dnia 3. Września 1803 r., postanowienia karne, zawarte na mocy dwóch cesarskich uchwał z dnia 30. Stycznia 1847 r., w dekretach kancelaryi nadwornej z dnia 7. Marca 1847 r. l. 5805 *) i z dnia 2. Maja 1847 l. 14076 **).

Na dawniej popełnione czynności kary godne i rozpoczęte już śledztwa, niniejsze rozporządzenie o tyle tylko zastosować należy, o ile podług niniejszego przepisu nie ulegają surowszemu wyrokowi, jak według praw dawniej istniejących.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p. **Krauss** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

---

*) W Zbiorze politycznych ustaw i rozporządzeń tom 75. str. 41. i w Zbiorze galicyjskich ustaw krajowych z r. 1847 pod nr. 39.

**) Tamże str. 97. i w Zbiorze galicyjskich ustaw krajowych z r. 1847 pod nr. 108.

über die in den §§. 1—5 erklärten Verbrechen in denjenigen Fällen, in welchen nach dem Gesetze mindestens auf schwere Kerkerstrafe von fünf bis zehn Jahren zu erkennen ist, vor die, vermöge Meiner Verordnung vom 11. Jänner 1852 Z. 5 des R. G. B., an die Stelle der Schwurgerichte tretenden Strafgerichte, außerdem aber vor die Bezirks-Kollegialgerichte, welchen auch das Verfahren über die oben als Vergehen erklärten strafbaren Handlungen und die Voruntersuchung über alle vorstehenden Verbrechen zukommt. Die Gerichtsbarkeit hinsichtlich der obengenannten Uebetretungen ist daselbst von den Bezirks- (Einzeln-) Gerichten auszuüben.

§. 14.

Mit dem Tage, wo diese Verordnung in Wirksamkeit tritt, haben alle in den genannten Kronländern bisher bestandenen entgegenstehenden gesetzlichen Vorschriften, und insbesondere in jenen Kronländern, wo das Strafgesetzbuch vom 3. September 1803 in Geltung steht, die Strafbestimmungen, welche in den auf zwei kaiserlichen Entschließungen vom 30. Jänner 1847 beruhenden Hofkanzlei-Dekreten vom 7. März 1847 Z. 5805 *) und vom 2. Mai 1847 Z. 14076 **) enthalten sind, außer Wirksamkeit zu treten.

Auf früher begangene strafbare Handlungen und auf bereits anhängige Untersuchungen soll diese Verordnung nur in sofern Anwendung finden, als dieselben durch die gegenwärtige Vorschrift keiner strengeren Beurtheilung, als nach dem früher bestandenen Rechte unterliegen.

Franz Joseph m. p.

F. Schwarzenberg m. p. **Krauß** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

Kanzlei-Direktor des Ministerrathes.

---

*) In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen, Band 75, Seite 41, und in der galizischen Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1847, unter Nr. 39.

**) Ebenda, Seite 97, und in der galizischen Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1847, unter Nr. 108.

der bis in den §§. 1—5 erklärten Verbrechen in denjenigen Fällen, in welchen nach dem Gesetze mindestens auf schwere Kerkerstrafe von fünf bis zehn Jahren zu erkennen ist, vor die, vermöge Meiner Verordnung vom 11. Jänner 1852 Z. 5 des R. G. Bl., an die Stelle der Schwurgerichte tretenden Strafgerichte, außerdem aber vor die Bezirks-Kollegialgerichte, welchen auch das Verfahren über die oben als Vergehen erklärten strafbaren Handlungen und die Voruntersuchung über alle vorstehenden Verbrechen zukommt. Die Gerichtsbarkeit hinsichtlich der obengenannten Uebertretungen ist dagegen von den Bezirks- (Einzeln-) Gerichten auszuüben.

§. 14.

Mit dem Tage, wo diese Verordnung in Wirksamkeit tritt, haben alle in den genannten Kronländern bisher bestandenen entgegenstehenden gesetzlichen Vorschriften, und insbesondere in jenen Kronländern, wo das Strafgesetzbuch vom 3. September 1803 in Geltung steht, die Strafbestimmungen, welche in den auf zwei kaiserlichen Entschließungen vom 30. Jänner 1847 beruhenden Hofkanzlei-Decreten vom 7. März 1847 Z. 5805 *) und vom 3. Mai 1847 Z. 15076 **) enthalten sind, außer Wirksamkeit zu treten.

Auf früher begangene strafbare Handlungen und auf bereits anhängige Untersuchungen soll diese Verordnung nur in soferne Anwendung finden, als dieselben durch die gegenwärtige Vorschrift einer strengeren Beurtheilung, als nach dem früher bestandenen Gesetze unterliegen.

Franz Joseph m. p.

F. Schwarzenberg m. p. Krauß m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

Kanzlei-Director des Ministerrathes.

---

*) In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen, Band 75, Seite 41, und in der galizischen Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1847, unter Nr. 39.

**) Ebenda, Seite 92, und in der galizischen Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1847, unter Nr. 106.